

Elhunyt Szalai János atya

2015. június 2. kedd 17:53

2015. május 18-án, életének 92., papságának 69. évében elhunyt Szalai János címzetes prépost, püspöki tanácsos, nyugalmazott teológiai tanár, nyugalmazott Karitászigazgató. Temetése június 4-én 12 órai kezdettel lesz a Pécsi köztemető Szent Mihály-kápolnájában – tájékoztat a Pécsi Egyházmegye.

„Akik igazságra tanítottak sokakat, örökkön-örökké tündökölnek, miként a csillagok.” (Dán 12,3)

Szalai János egyszerű, vallásos család gyermekeként született a Tolna megyei Tamási községben 1923. július 7-én. Nagyszülei földművesek voltak, édesapja járásbírói tiszviselő. Tanulmányait a pécsi Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziumában végezte, majd 1941-ben a pécsi szeminárium növendéke lett. 1946. június 23-án szentelték pappá. Egy évig a Központi Szemináriumban tanult, ahol 1947-ben doktori címet szerzett.

Közel tizenöt esztendeig káplánként szolgált a Pécsi Egyházmegyében Erzsébet, Ozora, Görcsöny, Szekszárd településeken, majd néhány hónapig Szentdénesen volt helyettes plébános.

1961 szeptemberében Cserháti József pécsi káptalani helynök ajánlására elfogadta a győri szeminárium dogmatikatanári állását, ami nagy fordulatot hozott életében. Teológiai tanárként és szemináriumi előjáróként sokat tett a papnevelés megújításáért. Több mint negyed évszázadon át oktatta nagy elhivatottsággal és szeretettel a többnyire Dunántúlról érkező papnövendékeket, nemcsak tantárgyainak ismeretére, a fundamentálteológia és dogmatika tudományára, hanem a jövőt formáló pasztorációra is a II. vatikáni zsinat szellemében. Tanítványai ma is kiemelkedő szakmai felkészültségű tekintélyként emlékeznek rá, aki ezzel együtt mindig elérhető volt számukra nyitottságával és odafigyelésével, amiből példát és erőt meríthettek.

1987-ben tért vissza a Pécsi Egyházmegyébe, ahol megszervezte az egyházmegyei teológiai tanfolyamot, és azt kilenc éven át vezette, valamint tizennégy esztendőn keresztül az újjászervezett Karitászigazgatójaként szolgált. Irányítása alatt kiemelkedő segítséget nyújtottak az Erdélyből érkezetteknek, később a délszláv háború menekültjeinek, valamint a hazai szegény sorsúaknak.

2001-ben vonult nyugdíjba, a tudomány iránti szeretete, tanítványai sorsának figyelemmel kísérése azonban továbbra is életének része maradt. Az utolsó hónapokig a Szent Lőrinc Gondozóotthon lakójaként mindig naprakész felkészültséggel szemlélte a világ eseményeit, és példamutató igyekezettel igazi lelkipásztorként szolgálta lakótársait.

Odaadó papi szolgálatáért 1971-ben püspöki tanácsosi, majd 1984-ben címzetes préposti címet kapott, a rászorultakért végzett munkáját 2012-ben a Caritas Hungarica díjjal ismerték el.

Fiatalos lendületére, amivel a nehézségekben is az Isten iránti hűségre és Krisztus szeretetére mutatott, hitet és reményt hordozó példaként emlékezünk.

Nyugodjék békében!

Fotó: Pécsi Egyházmegye

Magyar Kurír

Kövesse a Magyar Kurírt a Facebookon is!

© Híreink csak a szerkesztőség engedélyével, „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel használhatók fel.